

Hinni ja kauhun hetki

Ote Hinnin päiväkirjasta:

”Nyt on pakko kirjoittaa, sillä tänään luulin, että henki lähtee. Olin emännän ja Ekon kanssa lenkillä. Yht’äkkiä alkoi takaamme kuulua koirien haukuntaa. Ne oli aika kaukana, mutta tulivat hurjaa vauhtia meitä kohti. Oli niitä ainakin kuusi. Ne oli ihan mustia ja tulivat haukkuen aina vain lähemmäksi. Kauhea huuto. Niiden emäntä huusi kaikkein kovimmin, vaikka ei se paljon meille asti kuulunut. Ihan tottelematon koiralauma ja meidän päälle tulossa.

Jostain syystä emäntä otti vain Ekon pannasta kiinni ja minä jäin ihan oman onneni varaan. Kyllä pelotti. Minulta pääsi pahan hajuinen pieru. Nolotti.

Se koiralauman hurjin koira jäi Ekon luo haukkumaan ja kaksi lähti ajamaan minua takaa, kun juokin karkuun. Ne muut jarruttivat jo ennen meitä – niitäkin taisi pelottaa. Silloin juostessani minä huomasin, että ne ei saakaan minua kiinni, ne oli hitaita. Minä kurvasin takaisin emännän luo ja silloin Eko sanoi isoon ääneen vieraille koirille, että hävitkää siitä tai syön teidät! Ja silloin ne läksi kaikki karkuun.

Ne koirat oli emännän mielestä jotain mustia spanieleja. Minun emäntäni mielestä eniten tuossa tilanteessa pelkäsi se vieraiden koirien emäntä. Se vähän lohdutti, kun jäi se paha hajukin. Emäntä pesi kotona hännän alusen ja nyt on kaikki taas hyvin.”